

Földes Gyula

Ez én vagyok. A kép 1943-ban készült Budapesten. Bandi bátyám bár micvója volt, és engem is le kellett fényképezni ebből az alkalomból. A kép a híres Várkonyi fényképészetben készült, ami a Deák téren volt. A bár micvóra Schmeltzer Izsák főtitelendő úr [Érdemes figyelnünk a szóhasználatra. -- A szerk.], a Barcsay utcai gimnázium hittantanára készítette fel. Fizettünk neki valamit a felkészítésért. Aztán a bár micvón Bandi felment a Tórához, és felolvasott belőle. De azt hiszem, énekelnie nem kellett.

A bár micvó délelőtt volt, és délután nagy fogadás volt nálunk. A cselédünk, Ilonka és a szakácsnőnk, Mariska készített mindent a fogadásra, de még külső segítséget is kaptak. Minden ajtót kinyitottak a lakásban, és sok vendég volt. Legalább ötvenen, nemcsak zsidók, apám keresztény kollégái is. Volt, aki Jókait, a "Mégis mozog a föld" című könyvet hozta Bandinak ajándékba. Egy dologra különösen emlékszem. Az egyik keresztény vendég úgy felöntött a garatra,

hogy bement a fürdőszobába, talált egy üveg kölnit, és azt kezdte inni. És emlékszem, hogy nagy zűrzavar volt, és a szüleim később elmesélték, hogy milyen szerencsétlenül ért véget a fogadás e miatt az incidens miatt.

Nekem is volt bár micvóm, 1946-ban, de csak azért, mert ragaszkodtam hozzá. Egy 13 éves gyerek azt gondolja, hogy a külsőségek is megerősítik őt a hovatartozásában. Engem is Schmelzer főtisztelendő készített fel.